

Homilie arcibiskupa Jana Graubnera při biskupském svěcení

katedrála sv. Václava, 14. října 2017

Milovaní bratři,

kteří jste připraveni přijmout biskupské svěcení, chtěl jsem k vám mluvit od srdce a bez papíru, ale když sdělovací prostředky chtěly zase mít text dopředu, budu se muset aspoň trochu držet papíru, který jsem už odevzdal.

Jak ukazuje velkolepá slavnostnost obřadu a účast tolika věřících i vzácných hostů z diecéze, celé vlasti i z ciziny, jde dnes o mimořádnou událost. Děkuji Svatému otci, že vyslyšel mou prosbu a jmenoval dva nové biskupy, kteří budou mými spolupracovníky v biskupské službě. Oba víte, co znamená pracovat ve vedení diecéze. Co se po svěcení změní? Práce vám neubude, změní se však vaše priority. Co bude hlavním úkolem? Zdá se mi, že to plně vyjádřil v prvním čtení prorok Izaiáš slovy, která na sebe vztáhl i Pán Ježíš na začátku své veřejné činnosti: „... *zvěstovat radostnou zprávu pokorným, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným, hlásat milostivé léto... potěšit soužené a zarmoucené obveselit...*“

Biskup má především hlásat evangelium, které se týká konkrétních lidí, ale zároveň, je-li Boží slovo přijato do života, ovlivňuje celou společnost, které přináší naději. Víte, že v hlásání evangelia nejde jen o ledajaké vyučování náboženství, ale o osobní setkání s živým Bohem v jeho slově, které má moc působit to, co říká. Když se slovo přijme a vtělí se do života, umožňuje Bohu nově vstupovat do světa a zjevovat jeho moc, působit uzdravení a přinášet spásu. Ovšem dříve, než biskup káže Boží slovo, musí je sám žít, aby jeho hlásání předávalo život. Pak už ovšem záleží na posluchačích, jestli se k vám přidají, jestli budou vašimi skutečnými spolupracovníky, jestli společně umožníme Kristu, který je vtělené Slovo, v nás působit a skrze nás konat divy a budovat Boží království ve světě.

Od biskupa, ale i ode všech, kterým záleží na dobru místní církve a jsou ochotni biskupovi pomáhat, se čeká uskutečnění toho, co píše apoštol Pavel Timoteovi, kterého ustanovil biskupem v Efesu: „*Nestyď se veřejně vyznávat našeho Pána, ani se nestyď za mě, že nosím kvůli němu pouta... dostal jsi ducha síly, lásky a rozvážnosti... Bůh ti dej sílu, abys nesl obtíže spojené s hlásáním evangelia jako já.*“ Dnes se u nás kvůli Kristu nezavírá do vězení. Díky Bohu máme svobodu. Mnozí ji však chápou jako možnost žít nevázaně a stavět na Kristu jim připadá jako zpátečnictví a nemoudré omezování. Pak se diví, že nám chybí naděje a někteří se bojí i o budoucnost národa. My se nemusíme bát, když dokážeme jako Pavel, který píše z vězení, kde čeká na vykonání rozsudku, vyznat: „*Vím, komu jsem uvěřil, a jsem přesvědčen, že on má dost moci... Kristus Ježíš zlomil moc smrti a přinesl nám světlo nepomíjejícího života.*“ A před chvílí jsme slyšeli od svatého Pavla, který je vzorem pro každého biskupa: „*Nehlásáme sebe, ale kážeme, že Ježíš Kristus je Pán.*“ Pavel káže pravdu otevřeně, protože je hrdý na své poslání, ale zároveň je pokorný, protože ví, že poklad víry má v nádobě hliněné. Zná svou křehkost.

Proto i vám, bratři, vyprošujeme odvahu hlásat pravdu o Kristu všem, které chce oslovit Pán. Vyprošujeme vám všechny potřebné milosti k věrnému realizování Boží vůle v náročném poslání biskupa, který stále zůstává člověkem mezi lidmi, křesťanem mezi křesťany, ale je také postaven do čela, aby vedl, učil a dával dobrý příklad. Plná účast na Kristově kněžství znamená též větší účast na jeho kříži. Vyvýšené postavení přitahuje kritiku i rány, ale dává taky možnost vidět krásné Boží dílo v mnoha srdcích a bohatost úrody na vinici Páně. A to zase přináší radost. Největší radostí biskupa je však sám Pán. Proto radost z Hospodina ať je vždy vaší silou.

Drazí bratři v biskupské službě,

mám radost, že jste přišli v tak hojném počtu, abyste přijali tyto nové členy do společenství biskupů, a tím připomněli, že biskup nemá zodpovědnost jen ve své diecézi, ale nese spoluodpovědnost za celou církev. Jsem přesvědčen, že tito bratři nezklamou a budou rádi spolupracovat. Jen jim dejte chvíli času na rozhlédnutí se v našem společenství.

Drazí kněží,

jsem rád, že je vás tu snad ještě víc než o Zeleném čtvrtku. Noví biskupové jsou z vašich řad. Dobře je znáte jako bratry. Přijměte je, prosím, jako otce i přesto, že jsou mladší než mnozí z vás. Dokážete-li v nich vidět skutečné nástupce apoštolů, pomůžete jim žít lépe identitu biskupa, který nepřestává být vaším bratrem, i když se stává vaším otcem. Všichni to dobře znáte ze svých farností, když se snažíte být bratry svých farníků a zároveň i zodpovědnými otci, kteří žijí pro své děti. Jak říká papež František: stávat se otcem znamená dávat život, vědět, co to znamená chránit své děti. Nebo jak říká svatý Pavel: *„Tím, že jsem vám zvěstoval evangelium, stal jsem se vaším otcem.“* Největším povzbuzením pro otce je, když na horlivosti svých synů vidí, že jeho námaha není marná.

Sestry a bratři,

biskupské svěcení je velká událost, ale není větší než křest, který jste přijali všichni. I pro biskupa je život ze křtu základem pro osobní spásu, pro vstup do Boží slávy. Křest dostal pro sebe. Biskupské svěcení k službě pro vás, a s tím i zodpovědnost za vás. Ani nejlepší biskup však nedokáže v diecézi udělat žádné velké dílo bez dobrých spolupracovníků. Prosím vás tedy o živou spolupráci na budování církve ve spojení s biskupy a prosím vás také o modlitby za ně. Čím více milostí jim vyprosíte, čím lepšími biskupy budou, tím více užítku budete mít z jejich služby i vy.

V evangeliu zazněl Ježíšův povzdech: *„Žeň je sice hojná, ale dělníků málo.“* Vidíme to i v naší diecézi. Mám radost, že světím dva biskupy, ale zvláštní je, že letos jsem světil jen jednoho kněze. Kněžská povolání jsou dary, které je třeba vyprosít. Ale máme-li prosit pravdivě, musíme také podpořit zdravé rodiny a mít dost dětí, aby měl Bůh koho volat. Děkuji všem, kteří se obětují pro rodiny a pro děti. Děkuji všem, kteří i při volbách dají své hlasy takovým politikům, kteří podporují rodiny založené na nerozlučném manželství muže a ženy, ochotné velkoryse přijímat všechny počaté děti, politiky, kteří mají odvahu chránit každý lidský život od jeho početí, až do přirozené smrti. Děkuji všem, kteří se aktivně zapojují do života svých farních společenství. Děkuji za vaši hojnou účast, která je příslibem dobré spolupráce. Děkuji za vaše modlitby i jménem našich světců.